

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813205083
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2013:5813205083.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou, v právnej veci navrhovateľky N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX-XX, Y., proti odporcovi I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, P., v konaní o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

Odporca I. Z., nar. XX.XX.XXXX, je povinný platiť navrhovateľke N. Z., nar. XX.XX.XXXX, manželské výživné vo výške 50,- € mesačne, počnúc od 16.07.2013, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke zameškané manželské výživné za obdobie od 16.07.2013 do vyhlásenia rozsudku v sume 225,76 €, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľky zamieta.

IV. Navrhovateľke sa náhrada trov konania nepriznáva.

V. Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 36,- € na účet Okresného súdu Námestovo č.ú. 7000316381/8180, variabilný symbol XXXXXXXXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom podaným na Okresnom súde Námestovo dňa 16.07.2013 domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť prispievať jej na výživu manželky sumou 50,- € mesačne, počnúc od 01.07.2013. V odôvodnení návrhu uviedla, že s odporcom uzavrela manželstvo dňa XX.XX.XXXX v Y.. Zo spoločného vzťahu sa im narodil syn M., nar. XX.XX.XXXX. Okrem syna M. ona inú vyživovaciu povinnosť nemá, manžel má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k 11-ročnému synovi M. Z., ktorý pochádza zo vzťahu pred ich manželstvom. V mesiaci máj 2013 manžel opustil ich spoločnú domácnosť, nakoľko ho vyhodila z dôvodu, že mal nadmieru vypité a robil neporiadok. Vypil si aj predtým, hlavne počas víkendov, kedy nejazdil. Ich vzťahy sa vážne narušili. Od odchodu zo spoločnej domácnosti manžel neprispel žiadnou čiastkou, len sumou 100 €, ktoré však mali požičané. S manželom je príležitostne v kontakte telefonicky a prostredníctvom internetu. Bol na návšteve pri synovi pred tromi týždňami, kedy mu priniesol darčeky od babky z P.. Syn M. je v jej celodennej starostlivosti. Mesačne má výdavky na mlieko Nutrilon v sume cca 75 €, cca 15 € na plienky a taktiež náklady na stravu a ošatenie. Platí poplatky s užívaním bytu vo výške 155 € mesačne, poplatok za internet 13 € mesačne. V súčasnosti je na rodičovskej dovolenke. Jej príjem je cca 220 € mesačne (rodičovský príspevok a prídavky na syna). Nakoľko jej príjem nepostačuje pokryť výdavky spojené s bývaním a nákladmi na výchovu a starostlivosť o syna, pomáhajú jej zatiaľ finančne príbuzní. Odporca sa pri osobnej návšteve v

júni 2013 vyjadril, že nemá peniaze na starostlivosť o nich a bude prispievať podľa toho ako mu určí súd. Počas ich spoločného života mal príjem ako SZČO a vodič autobusu cca 900,- € až 1.000,- € mesačne. Pri požiadaní o dávku hmotnej núdze jej bolo oznámené, že si má najskôr uplatniť výživné zo strany manžela.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky, ktorý mu bol doručený dňa 28.08.2013 (doručenka na č.l. 4 pv), nevyjadril a ani na opakovanú výzvu súdu na preukázanie svojich príjmov a výdavkov (č.l. 8, 19) nereagoval.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 18.10.2013, a to v neprítomnosti odporcu, ktorý bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie prevzal dňa 02.10.2013, č.l. 18 pv), napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil, pričom svoju neprítomnosť riadne a včas, vážnymi dôvodmi neospravedlnil. Rovnako v neprítomnosti odporcu súd vykonal aj pojednávanie dňa 11.12.2013, predvolanie na ktoré bolo odporcovi doručené náhradným spôsobom podľa § 46 ods. 2 O.s.p. dňom 03.12.2013, keď z pripojeného spisu 7P/54/2013 bolo zistené, že odporca sa na adrese trvalého bydliska, na ktorú mu bolo predvolanie aj doručované, zdržiava. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd zato, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 O.s.p. pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a listinnými dôkazmi - návrhom zo dňa 15.07.2013 (č.l. 1), výpisom zo živnostenského registra (č.l. 3-4), lustráciou v Sociálnej poisťovni (č.l. 9-10), rozpisom príjmov a výdavkov navrhovateľky (č.l. 11), sobášnym listom účastníkov konania (č.l. 12), rodným listom mal. M. Z. (č.l. 13), potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo (č.l. 14-16), podstatným obsahom spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7P/54/2013, najmä správou zamestnávateľa odporcu, správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo a správou Daňového úradu Žilina, ako aj ďalším obsahom spisu.

Navrhovateľka na pojednávaní zotrvala na svojom návrhu. Uviedla, že návrh podala z dôvodu, že jej príjmom je len materská, rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške cca 220 €, z čoho sa nedá vyžiť. Manžel odišiel v máji 2013 a odvtedy do domácnosti neprispel. Neplatí ani výživné na syna. V júni 2013 jej dal 100 €, ktoré však musela vrátiť v rámci pôžičky, ktorú si zobrala na zakúpenie nového vysávača, nakoľko starý sa im pokazil. Od mája bol manžel za nimi asi 3 alebo 4-krát. Keď prišiel, doniesol potraviny a hračky pre syna. Doniesol ich asi dvakrát. V súčasnosti je na rodičovskej dovolenke, predtým pracovala ako čašníčka a obchodná zástupkyňa. Výdavky na byt, ktoré uviedla v rozpise, sú kompletne výdavky, vrátane elektriny. Má uzavretú životnú poisťku, ale túto jej hradia rodičia. Odporca by mal niekde brigádovať, ale nevie či na zmluvu. Nevie, či odporca má v súčasnosti nejaký príjem. Kuriérske služby vykonával, ale nevie, či to robí aj teraz. Žiadala o dávku v hmotnej núdzi, kde jej však povedali, že si musí najskôr podať tento návrh. Po skončení rodičovskej dovolenky nemá možnosť vrátiť sa do predchádzajúcej práce, nakoľko jej bola zmluva ukončená pred nástupom na materskú. Kým spolu žili, tak odporca pracoval ako vodič autobusu, pracoval na pracovnú zmluvu. Nevie z akého dôvodu skončil, nakoľko on jej povedal jedno, ale známi čo pracovali v tej istej firme povedali iné. Kým spolu žili pracoval stále na pracovnú zmluvu. Ohľadne výživného sa s ním chcela dohodnúť, ale on sa dohodnúť nechcel. Odporca býva v byte spolu s matkou. Byť je matkin, zatiaľ ho nechcú na manžela prepísať, nakoľko má veľa exekúcií. Má exekúcie zo strany Orangu a Pohotovosti vo výške okolo 10.000,- €, aspoň tak jej uviedol. Pôžičky z Pohotovosti si bral ešte v čase, keď sa nepoznali. Kým žili spolu, tak manžel platil výdavky spojené s bytom a autom, z jej príjmu sa hradili výdavky na domácnosť. Odporca fajčí a cez víkendy chodieval s kamarátmi po krčmách. Nikdy jej nepovedal, ani neukázal, koľko presne zarábal, ale kým boli spolu nebol problém vyžiť.

Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 4) vyplýva, že odporca vykonáva samostatnú zárobkovú činnosť od 01.01.2013 pod obchodným menom I. Z. - I. M. kuriér, s predmetom podnikania kuriérske služby.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni (č.l. 10) vyplýva, že v období od 01.01.2013 do 15.02.2013 bol odporca zamestnaný u zamestnávateľa S. od 01.03.2013 do 31.05.2013 u zamestnávateľa M. H. - Y., Čadca.

Z oznámenia posledného zamestnávateľa odporcu Anton H. - TOMITOUR, Čadca (kópia správy zo spisu sp. zn. 7P/54/2013 č.l. 27-28) vyplýva, že odporca bol u neho zamestnaný ako vodič na základe pracovnej zmluvy od 01.03.2013 do 31.05.2013, pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe. Priemerná čistá mesačná mzda odporcu za uvedené obdobie bola 394,19 €.

Podľa oznámenia Daňového úradu Žilina (kópia správy zo spisu sp. zn. 7P/54/2013 č.l. 29), odporca za rok 2012 nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb.

V rozpise príjmov a výdavkov (č.l. 11) navrhovateľka uviedla ako príjmy rodičovský príspevok 199,60 € a prídavok na dieťa 23,10 €, výdavky na byt 155,- €, internet 13,50 €, telefón 10,- €, strava 160,- € (spolu so synom), ošatenie 10,- €, ostatné výdavky domácnosti 10,- €, výdavky na dieťa - plienky 14,- €, mlieko 14,- €, ošatenie 20,- €, drogéria 5,- €, lieky 10,- €, ostatné výdavky 10,- €. Výdavky na byt, el. energiu a internet navrhovateľka preukázala predložením evidenčného listu pre výpočet úhrady za užívanie bytu, zmluvou o poskytovaní verejných elektronických komunikačných služieb a faktúrou za dodávku a distribúciu elektriny (č.l. 17).

Podľa sobášneho listu (č.l. 12) účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, podľa rodného listu (č.l. 13) sa im dňa XX.XX.XXXX narodil syn M..

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo (č.l. 14-16) navrhovateľka poberá prídavky na dieťa vo výške 23,10 € a rodičovský príspevok vo výške 199,60 €.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení (ďalej len zákon o rodine) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 153 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu.

Predpokladom existencie vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi je existencia ich spoločného manželstva. Jedným zo základných princípov manželstva je rovnosť oboch manželov, teda tak muža ako aj ženy, v právach a povinnostiach v manželstve. Zákon o rodine však nezakotvuje len rovnosť manželov v manželstve, ale aj ich povinnosti, medzi ktoré patrí mimo iného povinnosť žiť spolu, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, s tým, že o uspokojovanie potrieb rodiny sú povinní starať sa obaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§§ 18, 19 zákona o rodine). V zmysle § 19 zákona o rodine je uspokojovaním potrieb rodiny aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. Rovnosť manželov v manželstve sa následne prejavuje i v zákonnej úprave vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, a to požiadavkou na jej plnenie v takom rozsahu, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí sa jeho zánikom. Predpokladom jej vzniku je to, že manželia spoločne nehospodária, či už žijú v spoločnej domácnosti alebo nie a ich životná úroveň nie je rovnaká, za súčasného zistenia, že jeden z manželov svoju vyživovaciu povinnosť voči druhému z manželov riadne neplní. Právo oprávneného manžela na manželské výživné potom závisí len od schopností, možností a majetkových pomerov povinného manžela. Manželské výživné však nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd v zmysle § 71 ods. 1 zákona o rodine prihliadne i na starostlivosť každého z manželov o domácnosť.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka a odporca sú manželmi (sobášny list č.l. 12, výpoveď navrhovateľky), a teda medzi nimi trvá vzájomná vyživovacia povinnosť. Z návrhu na začatie konania a výpovede navrhovateľky mal súd tiež preukázané, že účastníci konania v súčasnosti spolu nežijú, ktorú skutočnosť odporca nerozporoval. Navrhovateľka býva spolu s mal. synom účastníkov konania, ktorý sa narodil dňa XX.XX.XXXX (rodný list č.l. 13) v Y., odporca zo spoločnej domácnosti odišiel v máji 2013 v dôsledku narušenia vzťahov medzi manželmi, odkedy žije u svojej matky. Navrhovateľka tak v súčasnosti sama zabezpečuje starostlivosť o domácnosť, ako aj mal. dieťa účastníkov konania. Z vyjadrení navrhovateľky mal súd tiež preukázané, že navrhovateľka odporcu požiadala o manželské výživné, avšak k dohode o výživnom nedošlo. Z úradnej činnosti súdu má súd tiež vedomosť, že navrhovateľka dňa 16.07.2013 podala voči odporcovi návrh na určenie výživného na mal. dieťa, ktoré konanie je vedené pod sp. zn. 7P/54/2013. Vykonaným dokazovaním mal súd ďalej preukázanú rozdielnosť životnej úrovne navrhovateľky a odporcu ako manželov. Navrhovateľka, ktorá zabezpečuje starostlivosť o mal. syna účastníkov konania, M., je nezamestnaná, v súčasnosti je na rodičovskej dovolenke. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok vo výške 199,60 € a prídavky na dieťa vo výške 23,10 € (potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo č.l. 15, 16), t.j. spolu 222,70 €. Z tohto príjmu musí navrhovateľka zabezpečiť nielen starostlivosť o domácnosť, ale aj svoju výživu a výživu mal. dieťaťa. Naproti tomu odporca, ako vyplýva z výpovede navrhovateľky, bol v minulosti vždy zamestnaný, v období od 01.01.2013 do 15.02.2013 bol zamestnaný v spoločnosti MA-G., N. P., od 01.03.2013 do 31.05.2013 bol zamestnaný ako vodič u zamestnávateľa M. H. - Y., P., kde jeho priemerný čistý príjem predstavoval 394,19 € (lustrácia v Sociálnej poisťovni č.l. 10, potvrdenie zamestnávateľa č.l. 27-28). Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 4) mal súd zároveň preukázané, že od 01.01.2013 je odporca samostatne zárobkovo činnou osobou.

Pri určení výšky výživného súd vychádzal jednak z preukázaných príjmov navrhovateľky vo výške 222,70 € a výdavkov navrhovateľky, ktoré mal súd preukázané mesačne vo výške 155,- € na bývanie (evidenčný list, faktúra za el. energiu č.l. 17), internet 13,50 € (zmluva o poskytovaní el. služieb č.l. 17), telefón 10,- €, strava 160,- € (navrhovateľka aj mal. syn účastníkov), odev a obuv 10,- €, ostatné výdavky v domácnosti 10,- €. Zároveň navrhovateľka uviedla výdavky na mal. syna plienky 14,- €, mlieko 14,- €, drogéria 5,- € drogéria, lieky 10,- €, ošatenie 20,- €, ostatné výdavky 10,- €. Spolu výdavky navrhovateľky, ktoré súd akceptoval tak ako boli navrhovateľkou vyčíslené, mesačne predstavujú sumu 431,50 €. Z porovnania výšky príjmov a výdavkov jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka nemá možnosť svojim súčasným príjmom pokryť všetky výdavky v domácnosti, a teda jej životná úroveň je neporovnateľne nižšia než životná úroveň odporcu, ktorý preukázateľne mal v minulosti pravidelný mesačný príjem vo výške cca 394,19 €, pričom z tohto príjmu hradí len vlastné výdavky. I keď odporca v súčasnosti nie je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere, vzhľadom na krátkosť trvania pracovného pomeru odporcu u zamestnávateľov, kde mal odporca stabilný príjem, a jeho voľbu pre vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti, je logický záver, že príjem odporcu z tejto samostatnej zárobkovej činnosti, je zrejme vyšší než tomu bolo v riadnom pracovnom pomere. Uvedená skutočnosť vyplýva i z výpovede navrhovateľky, ktorá uviedla, že počas spolužitia s odporcom nemali fin. problémy a z odporcovho príjmu sa hradili výdavky spojené s bytom a autom, jej príjem sa použil na úhradu výdavkov na domácnosť. Odporca, ktorý má v danom konaní, rovnako ako navrhovateľka, dôkaznú povinnosť, pokiaľ ide o jeho príjmy a výdavky, si túto svoju povinnosť, napriek opakovanej výzve súdu, nespĺnil a svoje príjmy a výdavky nepreukázal, pričom sa ani nevyjadril k návrhu, ktorý mu bol riadne doručený a nedostavil sa ani na pojednávanie. Z uvedeného správania sa odporcu možno vyvodíť záver, že odporca sa k uplatnenému nároku navrhovateľky stavia ľahostajne, čomu by zrejme nebolo tak v prípade, ak by nemal dostatok finančných prostriedkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, predovšetkým ľahostajný postoj odporcu, mal súd zato, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu platiť manželke manželské výživné v požadovanej výške 50,- €. Je zrejme, že vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka zabezpečuje osobnú starostlivosť o mal. syna účastníkov, ktorý v tomto veku vyžaduje zvýšenú osobnú starostlivosť, a teda navrhovateľka má objektívne zhoršenú možnosť zamestnať sa, je predovšetkým na odporcovi, ktorý má pravidelný príjem, je zdravý a osobnú starostlivosť o mal. syna nezabezpečuje, aby v záujme naplnenia zákonnej požiadavky zásadne rovnakej životnej úrovne oboch manželov plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke ako manželke. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, potom čo súd dospel k záveru, že je v schopnostiach odporcu platiť výživné manželke vo výške 50,- € mesačne rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, majúc zato, že určené výživné zodpovedá právnym predpisom a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi.

V súvislosti s priznaním manželského výživného od 16.07.2013 vzniklo odporcovi zameškané výživného za obdobie od 16.07.2013 (odo dňa podania návrhu) do 11.12.2013 (do rozhodnutia súdu) vo výške 228,76 € (t.j. 16 dní za mesiac júl 2013 x 1,61 € (ako pomerná časť pripadajúca na 1 deň mesiaca júl, t.j. 50 € / 31 dní) + 4 mesiace x 50,- €), ktoré súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Nakoľko navrhovateľka sa určenia manželského výživného domáhala od 01.07.2013, avšak súd s poukazom na § 77 ods. 1 zákona o rodine mohol navrhovateľke ako plnoletej osobe priznať výživné len od podania návrhu, t.j. od 16.07.2013, návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti, t.j. v časti, v ktorej sa domáhala určenia výživného za obdobie od 01.07.2013 do 15.07.2013, zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 O.s.p.. Vzhľadom na to, že súd návrhu navrhovateľky v podstatnej časti vyhovel, je úspešnou účastníčkou konania práve navrhovateľka. Navrhovateľka si však náhradu trov konania neuplatnila, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Súd zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na účet Okresného súdu Námestovo vo výške 36,- € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súd povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh uložil odporcovi, nakoľko navrhovateľka je podľa § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon č. 71/1992 Zb.) od súdneho poplatku oslobodená. Poplatková povinnosť preto podľa § 2 ods. 2 cit. zákona prešla na odporcu. Pri určení výšky poplatku súd vychádzal z pol. 8 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. a z § 11 ods. 7, § 7 ods. 11 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. Základ poplatku podľa § 7 ods. 5 cit. zákona predstavuje trojnásobok určeného ročného plnenia t.j. $3 \times 50 \times 12 = 1.800,-$ €, súdny poplatok je 2 % z uvedenej sumy, t.j. $1.800/100 \times 2 = 36,-$ €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).